

lingen omtrent het geheel ontslag van hen, die vrijwillig tot handhaving van rust en orde dienst hebben gedaan.

Het besluit betreffende de ontbinding der schutterijen is van den volgenden inhoud:

WIJ WILLEM, ENZ. ENZ.

In aanmerking nemende, dat de veranderde omstandigheden toelaten om de verdere werking te kunnen opheffen van Onze besluiten van den 4den en 11den October 1830 (*Staatsblad n°. 61 en 69*), en die van den 17den en 23sten November 1832 (*Staatsblad n°. 49, 50 en 55*), destijds genomen ter uitvoering van de bepalingen vervat in de vierde afdeeling van de Wet op de schutterijen, van den 11den April 1827 (*Staatsblad n°. 17*).

Gezien de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 11den Julij ll., n° 285;

Gezien het rapport van het Departement van Oorlog, van den 11den Julij ll., litt. P 13 bis;

Hebben besloten en besluiten:

Artikel 1. Onze besluiten van den 4den en 11den October 1830 (*Staatsblad n°. 61 en 69*), betreffende de formatie van den eersten ban der schutterijen, tot afzonderlijke mobiele korpsen, die van den 17den November 1832 (*Staatsblad n°. 49 en 50*), betreffende de oprigting van de reserve schutterijen uit de twee laatste bans en uit dat gedeelte van den eersten ban der schutterijen, hetgeen voorloopig niet in de mobiele korpsen begrepen is geweest, of daaruit tijdelijk is ontslagen geworden; en eindelijk, dat van den 23sten November van hetzelfde jaar (*Staatsblad n°. 55*), houdende voorloopig bepalingen omtrent de daarstelling van den landstorm, worden bij deze buiten werking gesteld.

Art. 2. Dien ten gevolge magtigen Wij Onzen Directeur-Generaal van Oorlog, tot het uit Onzen naam doen ontbinden van de korpsen mobiele schutterij, met de tot iedere derzelve behorende kompagnien artillerie, als ook van het bataillon schutterlijke artillerie, en eindelijk, van de korpsen reserve schutterij, voor zoo ver deze laatste zijn daargesteld en hier of daar nog zouden kunnen gehouden worden als zoodanig in aanwezig te zijn gebleven.

Art. 3. Door de ontbinding zullen de hoofd- en mindere officieren en verdere tot de bewuste korpsen of kompagnien behoorende manschappen, geacht worden van de verplichtingen tot dezelfde volkomen ontheven te zijn.

Art. 4. Wij houden Ons echter voor, om aan ieder der hoofd- en mindere, — niet tot het leger behorende officieren, die bij de voorschreven korpsen of kompagnien hebben gediend, nader, bij een afzonderlijk besluit, een eervol ontslag uit de voormelde dienst te verleenen; doch bepalen reeds voorloopig bij deze, dat aan het bedoelde ontslag, ten behoeve van zoodanige hoofd-officieren, die niet tot de plaatselijke schutterij van eenige gemeente, hetzij dienende hetzij rustende behooren, de vergunning verboden zal zijn, om de uniform van het korps en de distinctive teekenen, aan hunne tegenwoordige ranger gehecht, voortdurend te mogen blijven dragen, zonder dat echter deze vergunning aan de voormalige militaire officieren die in eenen minderen rang, dan welke zij bij de voormelde schutterijen hebben bekleed, gepensioneerd mogten zijn, eenig recht of aanspraak tot verhooging van pensioenen zal kunnen geven.

Art. 5. De vaandels, welke ten behoeve van de voorschrevene korpsen zijn aangeschaft, of welke aan dezelve ten geschenke gegeven mogten zijn, zullen aan de gouverneurs in de provincien, waartoe gedachte korpsen hebben behoord, overgegeven, en door hunne zorg in de hoofdplaats der provincie op zoodanige wijze bewaard worden, als meest geschikt zal zijn, om het gebruik, dat daarvan gemaakt is, in een vereerend aandenken te houden.

Hiervan zullen echter zijn uitgezonderd zoodanige vaandels, welke bij eenig mobiel schutterlijk korps, uit dezelfde gemeente herkomstig, in gebruik zijn geweest, of aan de plaatselijke schutterij onder bepaalde gemeente in der tijd zijn versierd geworden, als welke, tot verder gebruik van de schutterij aldaar, aan den kommandant der dienstdoende schutterij van zoodanige gemeente zullen worden terug gegeven.

Art. 6. Vermits door de opheffing der betrekkingen tot de mobiele Schutterij, de daarbij gediend hebbende Hoofd- en mindere Officieren, noch ook de Onder-Officieren en verdere manschappen, ontheven zijn van de wettelijke verplichtingen, die op ieder hunnen ten aanzien van de Schutterij in het algemeen, in gewone tijden berustende zijn of nader zouden kunnen gebragt worden, zoo zullen al de hier bedoelde personen, voor zoo ver zij, uit kracht der wet, als schutterplichtigen bij de plaatselijke Schutterijen, het zij dienende het zij rustende, te beschouwen zijn, zodat de ontbinding ten nityer zal zijn gebragt, tot de Schutterij, waartoe zij als zoodanig behooren, door de zorg van de plaatselijke Besturen en de Kommandanten der Schutterij terugkeeren, en daarbij dadelijk, behoudens de voorschriften, die Wij ten aanzien van hunne indeeling nader zullen noodig oordeelen, wederom worden opgenomen.

De dienstplichtige Officieren en Onder-Officieren, echter, welke bij de plaatselijke Schutterijen niet in de door hen bij de mobiele korpsen

verkreagen rangen of graden mogten zijn benoemd, noch daarbij kunnen worden geplaatst, zullen, indien zij zulks verlangen, tot zoo lang die benoeming of plaatsing werkelijk zal geschied, *à la suite* van het korps gevoerd en buiten alle werkelijke plaatselijke dienstprestatie gehouden worden.

Art. 7. De Gouverneurs der provincien zullen de noedige maatregelen nemen, ten einde zoodanige personen, die ten gevolge van hunne dienst bij de mobiele korpsen niet ingeschreven zijn geworden voor de Schutterij, of wel tijdelijke vrijstellingen hebben verleggen, gehouden worden, om de verplichtingen ten behoorlijken tijde te vervullen, die op hen, uit kracht der wet, reeds gebragt zijn, of nader op hen gebragt kunnen worden.

Art. 8. Al de voorwerpen van kleding, wapening en uitrusting, thans nog in de magazijnen bij de staven der mobiele schutterijen of in het magazijn van den Raad van Administratie der mobiele stedelijke Schutterijen voorhanden, welke als het eigendom van eenigemeenten, waar dienstdoende Schutterijen bestaan, te beschouwen zijn, zullen aan de plaatselijke Besturen, die het aangaat, terug gegeven, doch de overige voorwerpen, welke 's Rijks eigendom zijn, in de magazijnen van oorlog overgebragt moeten worden.

Art. 9. De kleding en klein-equipementstukken, welke de leden der mobiele Schutterijen, tijdens hun vertrek met onbepaald verlof, hebben behouden, zullen voor zoo ver zulks door de belanghebbenden mogt worden verlangd, aan dezelve ter verder gebruik worden gelaten.

Afschriften van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, zullen worden gezonden aan Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken en aan onzen Directeur-Generaal van Oorlog, ter uitvoering voor zoo veel ieder aangaat, mitsgaders aan Onze bezielde Zonen, den Veldmaarschalk en Prins Frederik der Nederlanden, alsmede aan het Departement van Financien en aan de Algemeene Rekenkamer, respectievelijk tot informatie en nader.

(De besluiten N°. 2 en 3 hierboven vermeld, welke plaatsgebrek ons heden verhindert heden op te nemen, zullen wij in ons nummer van morgen mededeelen. Het besluit N°. 4 hebben wij reeds in ons N^o. van 6 Augustus vermeld.)

— Z. M. heeft bepaald, dat in het onder nederlandsch beheer teruggekeerde gedeelte van Limburg zullen worden gevolgd al de wethoeken, met de daartoe behoorende wetten en verordeningen, thans te Maastricht geldende, en dat door de wetten en verordeningen, naar welke die deelen van Limburg tijdens de weder in bezitting van kracht beschouwd, moeten worden verstaan al die speciale wetten en verordeningen, welke onder de wethoeken en daartoe behoorende wetten en verordeningen begrepen.

— Bij koninklijk besluit van den 4den dezer is benoemd, tot raadsheer in het provinciaal gerechtshof van Groningen, de heer mr. G. W. Eekhout, thans president in de arrondissementen van Groningen, en zulks in plaats van wijlen jonkh. mr. W. J. Quinis, mr. C. W. Eekhout was de derde kandidaat, die door de staten van Groningen ten vervulling van de vacature gekozen was.

Bij een ander besluit van dezelfde dagteekening, is benoemd, tot raadsheer in het provinciale gerechtshof van Gelderland, mr. J. H. van der Renne, thans president van de arrondissementen van Nijmegen, en zulks in plaats van wijlen mr. A. G. O. Royards; de benoemde was door de staten van Gelderland de eerste op de lijst der kandidaten geplaatst.

— Door den koning is bepaald, dat de gevangenen te Utrecht en te Assen op zoodanigen voet zullen worden ingesluisd, dat een gedeelte van deze gevangenen bepaaldelijk zal bestemd worden voor beklagde gevangenen en een ander gedeelte voor beklagde gevangenen of zoogenaamde gerevoveerde naar de provinciale gerechtshoven.

— Zijne majesteit heeft aan den koning te Utrecht, D. van der Kallen, wegens eenen door hem vermaandigde medaille op de echt-verdiende van J. K. H. van Lepsine met H. K. H. de Prinses van Württemberg, eenen gratificatie verleend.

— Met dankbetuiging, wegens zijne aan het rijk bewezen dienst, is eervol ontslagen, de tijdelijke officier van gezondheid der 3de klasse W. F. Tromer, van het 2de bataillon jagers.

— De Hooge Raad heeft, in zijne zitting van gisteren, zich weder bezig gehouden met de behandeling der zaak van den heer G. A. Thierie, uitgever van de *Amsterdamsche Courant*, en van den Procureur-Generaal van het Hof van Gelderland, retribuent in cassatie van een arrest door het gemelde Geldersche Hof gedaan. Den 17den september 1833 heeft de Hooge Raad in die zaak uitspraak gedaan. De producte geschiedenis van de zaak heeft zijne conclusien genomen, strekkende tot de vernietiging van den ingesluisden uitsch, tot cassatie en tot herstelling van het gevezen arrest.

— Te Tilburg is in den avond van woensdag 17den dezer, in de bijeenkomst van den heer Brugmans op den avond, welke door den heiligen vinding zeer spoedig toestaan, de heer van der Meer, mededeelde en het aevenstasde hms van de landbouw van de heer mededeelde en beide huizen, bestaande in drie woningen, met een groot gedeelte der meubelen, vernield werden. Deze de spoedig aangebragte en niet

ijver en beleid bestuurde hulp werden gelukkig de belendende huizen, alsmede de achter het huis gelegen verweij van den heer *Brugmans* en de daar naast staande brouwerij van den heer *Van Roessel* voor een dergelijk lot bewaard. De oorzaak van dezen brand is onbekend; de beide huizen waren voor brandschade verzekerd.

— Uit verscheiden plaatsen verneemt men dat het onweder, hetwelk in den nacht van woensdag op donderdag ook boven onze stad vrij hevig was, ongelukken en schade veroorzaakt heeft. In den omtrek van Antwerpen is het weder inzonderheid zeer zwaar geweest. Bij menschen gebouwen had men daar zalk een zwaren stootregen niet bijgewoond, vermengd met zooveel hagel, dat de straten des morgens ten vier uren met sneeuw bedekt waren en men ten acht ure er nog de overblijfselen van zag. Honderden kelders werden overstromd en daardoor aanzienlijke schade toegebracht. Het weder was vooral hevig aan de oostzijde der stad, te St. Willebrord en Stuyvenberg enz., alwaar het gewas door den hagel vernield werd, terwijl aan de westzijde der stad in het geheel geen hagel gevallen was. In onze streken is door den bliksem eene schuur te Zevenbergen getroffen en geheel afgebrand. Uit Leiden verneemt men, dat het weder ook aldaar zeer zwaar geweest is en in den omtrek der stad eenige beesten door den bliksem zijn doodgeslagen.

— Naar aanleiding van een door den heer *J. L. de Witte* te Utrecht, om aanbeveling zijner brandspuit-fabriek, aan den koning ingeleverd request, en van het zeer gunstige bericht, welke ten aanzien van den staat dier fabriek, en der brandspuiten aldaar vervaardigd, zijn ingewonnen, is het betrekken departement van algemeen bestuur door de Staten van Zeeland bevestigd, heeren gouverneurs der onderscheidene provincien uit te noodigen, om de aandacht der plaatselijke besturen op het bestaan dier fabriek te vestigen.

— Uit Zeeland verneemt men, dat de forten de Nolle en de Ruitersluisen Vlissingen, ontwapend worden en het buskruit dier sterkten, zoowel als dat van genoemde vesting voor het grootste gedeelte in het fort Frederik Hendrik te Breskens zal worden geborgen.

— Volgens bijzondere brieven uit Boheme werd de Keizer van Rusland weldra in Töplitz verwacht, en volgens sommigen zou Z. M. daar reeds aangekomen zijn, zoo men meende, om met Pruisen en Oostenrijk over de Oostenriche zaken te beraadslagen.

— Te Koningsbergen is in den avond van den 2den een zware brand uitgebarsten, waardoor verscheiden openbare gebouwen, woningen en pekhuizen met vele koopwaren in den asch gelegd en vernield zijn. De schade was zeer aanzienlijk.

— Uit het *Weekblad van het Regt* n° 39, hetwelk thans in het licht verschenen is, ontleenen wij het volgende:

» Naar men verneemt heeft Z. Exc. de minister van justitie zich vereenigd met het gevoelen van den Proc. gener. bij het Prov. Gerechtshof in Holland, dat art. 1505 van het Burg. Wetb. niet heeft de kracht, en dus voortdurend van kracht is, art. 38 van het Wetb. van den 14 juni 1813, waarbij aan de denwaardigen is verboden, middellijk of onmiddellijk, koopers te worden van roerende goederen, met welke verkoop zij belast zijn.

— Uit 's Bosch schrijft men van den 6den dezer:

Laatsteleden vridag den 2den dezer is door de hof van Noord-Brabant, ter openbare zitting, de zaak behandeld van *Ouders* en *van der Biezen*, die, blijkens de akte van beschuldiging terecht stonden, de eerste *Peter Ouders*, wegens moedwilligen doodslag met voorbedachten rade gepleegd (*assassinat*), en de tweede *A. van der Biezen*, wegens moedwillige verwonding met voorbedachten rade gepleegd, en welke verwonding aan den verwonden persoon een beletsel tot den persoonlijken arbeid gedurende langer dan twintig dagen te weeg gebracht had. Na den afloop van het getuigenverhoor, werd door den advocaat-generaal zijn requisitoir genomen, daartoe strekkende, dat *Ouders* schuldig zou worden verklaard aan de hem ten laste gelegde misdaad en te diert zake zou worden veroordeeld tot de straffe des doods, terwijl *Zijn Ed. Gr. achtb.* vermeende, dat de verwonding, waaraan *v. d. Biezen* zich had schuldig gemaakt, geen letsel, aan den verwonden persoon, van gedurende meer dan 20 dagen geen persoonlijken arbeid te verrichten, had te weeg gebracht. Voor den tweeden besch. werd verzoekt, dat dezelve zou worden veroordeeld tot eene correctionele gevangenschap voor den tijd van vijf jaren.

» Mr. *P. J. Willebois* heeft in eene rede, die omstreeks vier uren geduurd heeft, de verdediging zoo ten principale als in subsidium van den eersten besch. geadviseerd.

» Mr. *Kipps* heeft daarna beknopt, doch zakelijk, de verdediging van den tweeden besch. voorgedragen. Des avonds ten half negen ure eindigde deze langdurige, maar belangrijke terechtzitting.

» Hadon heeft het hof arrest in deze zaak gewezen, waarbij *Ouders* schuldig verklaard is aan moedwilligen doodslag, en veroordeeld tot de straffe van het zwaard over het hoofd en een confinement van den tijd van 15 jaren, en *van der Biezen*, aan eenvoudige verwonding schuldig verklaard, en in eene gevangenzetting voor den tijd van twee jaren.

» Men verneemt dat de eerste besch. in cassatie gekomen is.

ARTIKEL 4 DER GRONDWET.

Ter gelegenheid der uitzetting van *CAROLUS LEMAITRE*, en later bij de uitzetting van *FONTAN*, is er een hevige strijd gevoerd, in hoe verre, al of niet, de Regering het regt had om eenen vreemdeling den lande uit te zetten. Men heeft niets destijds gespaard, om van de eene zijde te beweren, dat de grondwet was geschonden; maar, met niet minder warmte als oordeelkunde, is van de andere zijde aangetoond, dat dit artikel der grondwet geenszins werd geschonden; dat het in eenen natuurlijken en het welzijn der maatschappij beveiligenden zin moest worden opgevat, en dat de regering een regt had gehandhaafd, 't welk aan dezelve en alle staten behoort te worden toegekend: het regt van zorg te dragen dat de maatschappij geen schade lijde. In een der vlugschriften, die hendaags bij de aanstaande herziening der grondwet het licht zien, heeft het ons getroffen, dat men dit artikel 4 der grondwet wilde gewijzigd hebben, en dat wel in den onbepaaldst mogelijken zin, ter gunste van vreemdelingen. Men verlangt, dat in een land van handel, de vreemdeling niet kunne verontrust worden door het hoog bestuur. Dit zij zóó; maar wanneer een land van handel vrijen toegang en regt van inwoning verleenen zal aan vreemden, dan moet dit niet uitsluiten het regt der regering, om voor 's lands algemeen belang te waken; dan moet de vreemdeling zich niet met staatszaken inlaten; en geen stokebrand worden in het land waar hij zijne inwoning heeft. Gelijkstelling in het burgerlijk, gelijkstelling voor de strafwet, worde gegand aan elken vreemdeling die zich bij ons nederzet; ja zelfs wanneer hij ons land slecht doortrekt. Maar daar wij het er voor houden, dat diegene slechts gerechtigd zijn om over de algemeene belangen des lands te spreken en te schrijven, welke waarborgen aanbieden dat zij er belang bij hebben, dat de gevestigde orde niet verbroken worde en de maatschappij geen schade lijde, en dat onder die gerechtigden slechts die tot de uitoefening van dit gewichtig regt geroepen worden, die door talenten, ervaring, een regtschapen hart en edelaardige bedoelingen, iets kunnen toebrengen, om op eene loffelijke wijze en met inachtreming van de zeden en belangen der Natie, het algemeene welzijn te verhoogen — zoo houden wij vreemdelingen onbeveegd en ongeroepen om zich met de staatsaangelegenheden in te laten; en houden wij het voor regel, dat vreemdelingen, wanneer zij die waarborgen niet aanbieden, die men in Nederlanders zelfs verlangen moet, zal de Staat niet blootgesteld zijn op den duur aan de woelingen van gelukzoekers of onbedrdenen, of dweepzieke propagandisten of volksmennisers, behoorren vreemd te blijven aan de discussien over staatszaken, den lande betreffende. Daarom verlangen ook wij eene verbeterde redactie van art. 4 der Grondwet, in dien zin namelijk, dat bij dit artikel aan het Hoog Bestuur een regt van toezigt op vreemdelingen en het regt van uitzetting uitdrukkelijk wordt toegekend, ten einde eens vooral een einde te maken aan al die ontzettingen van de kracht der regering, waardoor ten laatste de vernielde deelen der maatschappij in staat van ontbinding zouden geraken. Een zinnig vreemdeling, die in Nederland van handel lever of tooven wil, zal zich door eene dergeen bepaling niet laten afschrikken; alleen voor weesgeesten is die bepaling bestemd; en het land zal in welvaart en geluk toenemen, hoe minder onruststokers er niets te verliezen hebbende vreemdelingen het op dezelfs bodem heeft. Het regt van gastvrijheid kan nimmer zóó ver gaan, dat het eigen behoud zoude overmogen.

Letterkundige en Wetenschappelijke Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK. — Op den 2den dezer hield de Akademie van Op-schriften en Franje Letteren te *Parijs*, onder het voorzitterschap van den heer *LETRONNE*, hare jaarlijksche openbare vergadering. Allereerst werden de prijzen voor de bekroonde stukken uitgereikt. Op de door de Akademie uitgedaagde prijsvraag: *Een kritisch onderzoek naar de oude geschiedschrijvers van het loven en de regering van Augustus*, had de heer *ROGEE*, hoogleeraar in het collegie van *Karel den Groote*, eene verhandeling ingezonden, welke den prijs verwierf. In het vak der penningkunde werd dit jaar geen prijs verleend. Voor de beste werken over de nationale oudheden werden daarentegen drie prijzen, bestaande in een gouden eerpenning, ieder ter waarde van 500 fr. geschenken; te weten: aan den heer *YVONNE*, schrijver eener *Geschiedenis der burger-militie in Frankrijk van de twaalfde tot de vijftiende eeuw*; aan de heeren *E. BARTON* en *A. DE JOURNET*, voor een *Inleiding tot de geschiedenis van Frankrijk*, en, ten derde, aan de heeren *DUSSEUX* en *PAILLARD*, de derde voor eene *Schets van de inval der Hongaren in Europa, bijzonder in Frankrijk*; de laatste voor eene *Verhandeling over de invallen der Noormannen langs de Loire en zuidwaarts an de rivier*. De vaste secretaris der Akademie, de heer *DAVNOU*, las ver-

volgens eene schets van het leven en de werken van het overleden medelid VANDERBOURG en hield daarna de lofreden op wijlen den verdienstelijken en kundigen bibliothekaris der koninklijke bibliotheek, den heer VAN PRAET. Tusschen beiden las de heer MAGNEN een fragment uit een groot werk, waaraan hij werkt, en dat handelt over den oorsprong van het schouwtooneel, reeds in de oudste tijden; eene voorlezing die, niet minder dan de lofreden op den heer VAN PRAET, de aandacht boeide.

NEDERLANDEN. — In N°. 29 van het dagblad *de Nederlander*, leest men: » De heer J. C. TEDING VAN BERKHOUT heeft eenige berigten medegedeeld nopens twee koperen munten gevonden bij het droogmaken van de Zuidplas, in April jl.; zij waren beide opgegraven op de diepte van 12 voeten oude Rijnl. maat. De eene, waarvan reeds meer dan 200 gevonden waren, erkende de heer T. van B. voor een oort, of een vierde stuiver stuk, waarvan er te voren velen gemunt en in omloop waren; maar die sedert den jare 1634, toen er een geheel nieuwe stempel voor den gulden kwam en de zeshalven ook (als zoodanig) voor het eerst in zwang kwamen, niet meer gemunt werden. Aan de eene zijde ziet men nog sporen van de Hollandsche Maagd, zittende in eene omheining of tuin, welk zinnebeeld reeds graaf WILLEM VI van Holland, uit het huis van Beijeren, vader van de zoo bekende JACOBA van Beijeren, in zijne vaandelen gevoerd had, en op zijne munten deed slaan, in den oorlog van JAN VAN ARKEL, begonnen in den jare 1406. Men leest er het randschrift op: *auxilium nostrum in nomine Dei* (onze hulp is in den naam van God), *Philippus Comes Hollandiae* (Philips graaf van Holland), het jaar 1570 en het Hollandsche wapen. De andere munt is van onzeker jaartal en oorsprong: de stempelsnijding is geheel vergaan; naar het den heer T. van B. voorkomt, is daarop echter nog flauwelijk zichtbaar een boek met zeven zegelen, en dit bevestigt het randschrift *Sermo Dei bonis spem inextinguibilis* (het woord Gods is voor de vromen eene onuitputbare bron). Aan de andere zijde staat *hoc Dominus fecit* (dit heeft den Heer gedaan), de overige letters zijn niet meer leesbaar. Hieruit zou zijn op te maken, dat deze eene soort van eer- of gedenkpenning is geweest, ter herinnering aan de kerkhervorming; een gaatje in dezelve zich bevindende geeft eenige aanleiding tot dit vermoeden. Welligt was deze penning bestemd, om aan een bandje of lint om den hals gedragen te worden. In vroegere tijden werden merkwaardige gebeurtenissen in gedachtenis bewaard, niet alleen door gouden en zilveren penningen te stempelen, maar ook door koperen, opdat ieder gelegenheid zoude hebben, om zich die aan te schaffen; men vindt er nog vele voorbeelden van bij VAN LOON, *Oude Penningkunde*, nu, met zoo veel beleid, vervolgd door de heeren VAN OUDEN en de VRIES. De lust tot het verzamelen van penningen en medailles bij de goud- en zilversmeden was voorheen meer algemeen, ja tot in de eerste helft der vorige eeuw stonden er zilveren medailles bij de goud en zilversmeden, ook wel kasshouwers genaamd, openlijk in hunne kasten te koop. Zoo hadden zelfs bijzondere personen wel eens de gewoonte, om bij huwelijks-verbindingen, zilveren of gouden kruikjes, penningen te doen munten, en te bevelen, dat dezelve na hunnen dood als eene gedachtenis werden uitgereikt.

Ter AMSTERDAMSCHER BEURS waren heden (9 Augustus) goteerd: Ned. 2½ pCt. 55; dito 5 pCt. 102½; Kansbil. 27 een zest.; Am. Syndikaat 4½ pCt. 97; dito 3½ pCt. 82; Handel. 17½; O. Indie 5 pCt. 100 elf zest.; Rijn Spoorweg 104½; Ardoin 18 zeven zest., negen zest.; Roabels 6 pCt. 69¾; Colomb. 22.

* De Ondergetekenden berigten, dat zij op den 22. Julij jl. de zaken hunder ASSOCIATIE als TAPLIT-FABRIKANTEN, onder de Firma van VAN DER PLUYM, DE WIT en EVERS, met onderling genoegzaam hebben gelijkwideerd en hunder Associatie heeft opgehouden. Zij bedanken hunne geëerde Begunstigers voor het veleende vertrouwen.

BREDA, den 11. Augustus 1839.

P. C. A. VAN DER PLUYM, P. H. DE WIT, E. EVERS.

Ter overneming wordt aangeboden:

Eene zeer winstgevende SCHRIJFWERKERS-, TIMMERMANS- en HANNEMERS-AFFAIRE, des verkrijsende, met alle daartoe noodige GEREEDSCHAPPEN. Te bevragen bij de Wed. M. HEYNINGX, te Breda.

Immiddels zijn alle soorten van HOUTWAREN, bij kontante betaling, met eene Korting van 6 pCt. der gewone Prijzen, te bekomen.

* * VRIJDAG, den 16. dezer, vertrekt een LEDIGE CHAR-A-BANC voor zes Personen naar Maastricht; diegene, die genegen mogen zijn van deze gelegenheid gebruik te maken, hetzij om mede te rijden of Goederen mede te geven, voor een zeer civiele prijs, adresseren zich bij M. VAN LOMMEL, Logement- en Stalhouder aan de Moerdijk.

* * Mr. DE ROY, Notaris te Breda, zal, ten verzoeken van J. VAN STEENOVEN, Molenaar te 's Princenhage, op Woensdag 14. Augustus 1839, des voormiddags ten 10 ure, ten Herberge van C. v. D. OUDENHOVEN, in de Vrachtkar, aldaar publiek VERKOOPEN:

150,000 Ponden best gewonnen WERKENDAMSCH HOOI, hetwelk zal worden afgeleverd door C. STADHOUDERS, aan de Oostzijde van de Raamsdonksche Brug. — Betaaldag 25 December 1839.

Wijders zal ter Aanbesteding worden gepresenteerd: Het OPEN RONDRIJDEN van eenen MOLENBERG, waarvan de Teekening ter inzage, en de Stalen van gemeld Hooi, van heden af bij v. D. OUDENHOVEN voorn., ter beschikking zijn.

Mr. L. BEERS, Notaris te Breda, zal, krachtens autorisatie der Arrondissements-Regtbank aldaar, namens zijne Principalen, Opveilen en Verkoopen:

Eene HUIZINGE en ERVE, gestaan en gelegen te Breda, aan de Westzijde van de Molenstraat, gemerkt A. 332; bij het Kadaster bekend Sectie B, N°. 817, ter grootte van negentig Ellen.

Deze Verkoop zal geschieden te Breda, in het Koffijhuis van J. JONKERS, op Vrijdag den 16. Augustus 1839, des avonds ten 7 ure, provisioneel; zullende 14 dagen daarna, op plaats en uur voormeld, de finale Verkoop; plaats hebben.

Nadere onderrigting te bekomen ten Kantore van gemelden Notaris.

VOOR HET RIJK.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.

Administratie der Domeinen, Wegen, Vaarten, enz.

De AGENT van het Domein te Breda, als daartoe geautoriseerd, zal, op Woensdag den 28. Augustus 1839, des voormiddags om 10 uren, ten Huize en Herberge van JAN VAN ALPHEN, in den Zandberg, onder Teeteringen, en ten overstaan van den Notaris Mr. F. R. VAN NAERSSSEN, residentende te Breda, publiek

Het doen van eenige REPARATIE- en VERBETERINGEN, aan de DOMINIALE GEBOUWEN, en zulke in drie Perceelen, als:

1. PERCEEL. De HOEVE bij het Liesbosch, de GEBOUWEN in gemeld Bosch, met de BOSCHWACHERS-WONING; de HOEVE op het Spoorhuis in den polder van Belcrum; den CAPUCIENEN of HOEVENHOF te Breda; met eenig MUURWENK in het Park het Valkenberg.
2. PERCEEL. De HOEVE in het Hout, en de BOSCHWACHERS-WONING in het Masbosch opder 's Princenhage; de HOEVEN van Bouwigne en van Uloenhout; met ingaande de PLANTAADJEMEESTERS-WONING in het Uloenhoutsbosch onder Ginneken.
3. PERCEEL. De Steenen WIND-KOREN-MOLEN, de MOLENBANS-WONING, enz., te Baarle-Nassau; de HOEVE te Braacque te Alphen, en de HOEVE van Molten te Gilse. En

VERPACHTEN

Voor den termijn van 3½ jaren, gerekend aanvang te hebben genomen den 1. Julij 1839.

De VISSCHERIJ in de Binn- en Buiten-Grachten der Vesting Breda.

De Konditien en Besleken liggen ter lezing ten Huize en Herberge van voormelden J. VAN ALPHEN, in den Zandberg, gelijk mede ten Kantore van den Notaris VAN NAERSSSEN, en van den ondergetekenden Agent van het Domein, bij wien ook nadere informatie te bekomen zijn.

De Agent voormeld,

J. G. S. S.

STOOM-JAGT

VARENDE TUSSEN

WIDDELBURG EN ROTTERDAM.

AUGUSTUS 1839.

Van MIDDELBURG.		Van ROTTERDAM.	
Dingsdag 18,	omorg. 5 uur.	Woensdag 19,	omorg. 7 uur.
Vrijdag 16,	" 3 "	Zaterdag 20,	" 9 "
Zondag 18,	" 4½ "	Zondag 19,	" 11 "